WEEKBLAD
BELGIE : 6 FR.

Het blad voor kleine en grote kinderen

4 JULI 1957
Nr 352
7e jaar - 20 blz.

Mickey magazine

Lachen... is gezond!

Meester tot Jantje. — Wat is de taak van een nachtwachter ?
Jantje. — Slapen, meester !
(Anne-Marie Van HOOF, Mechelen.)

Gevangenisbezoeker. — Waarom zit jij in de gevangenis ?
Gevangene. — Omdat ik er niet uit kan !
(Jacqueline TEHEKSUTEFF, Gent.)

COLUMBUS

Meester. — Wie was Columbus?
Tuurtje. — Een soort vogel, meester !
Meester. — Hoe kom je daarbij, jongen ?
Tuurtje. — Wel, meester, ik hoor toch altijd spreken van het ei van Columbus !
(Nadine DECOSTER, Halle.)

Mickey. — Maar Donald, waarom loop je zo scheef ?
Donald. — Ik ben zojuist aangesteld als bewaker van de toren van Pisa en ik ben me al aan het oefenen !
(Daisy VAN OSTADE, Borgerhout.)

De onderpastoor had vernomen dat er dieven in de omgeving rondneusden. Daarom verborg hij zijn geld in de klokketoren en hing er een plaatje met de woorden. : « Hier wonen uilen ! »
De dieven lieten zich echter niet op een dwaalspoor brengen. Zij namen het geld mee en schreven op het plaatje : « Hier hebben uilen gewoond ! »
(Guy MARTENS, Antwerpen.)

Majoor tot rekruut. — Kun jij auto rijden ?
Rekruut. — Jawel, Majoor !
Majoor. — Neem dan die kruiwagen daar maar !
(Filip GIELIS, Antwerpen.)

MICKEY'S BRIEVENBUS

— Dank je hartelijk voor je brief, Johnny DEWALS (Tervuren). Je plannetje om een plaatselijke afdeling van Mickey's Club op te richten, draagt mijn volle goedkeuring weg. Je weet, dat je om de leiderskaart te bekomen een volledige ledenlijst (10 leden) moet inzenden. Zorg er dus voor dat je de nodige jongens en meisjes verzamelt. Ik dank je bij voorbaat reeds voor de propaganda, die je voor ons blaadje zult voeren. Tot schrijfs, John.

— Freddy ISRAEL (Gent) wenst eveneens te weten hoe men te werk moet gaan om onze volhardingspremie te verkrijgen. Luister goed, beste Fred, je schrijft in je briefje dat je sedert vijf jaar een trouw lezer van « Mickey Magazine » bent. Heb je dan nooit ergens in ons blaadje (bladz. 2 of 19) gelezen hoe ons vignettensysteem werkt ? Sla je verzamelingboekjes eens na, dan zul je het wel vinden. Akkoord, Fred ?

— Dank je voor je brief met inlichtingen over je club-kompetitie, Jan STOCKMAN (Eeklo). Het was werkelijk erg interessant ! In het volgende nummer zal ik een oproepje plaatsen. Ik hoop, dat je op deze manier in kontakt zult komen met de clubjes tussen Gent en Brugge. Ik hoor nog wel van je, nietwaar Jan ?

MICKEY.

MICKEY ROEPT OP...

Hallo, hallo, beste meisjes en jongens !

***E**ERTIJDS verscheen in « Mickey Magazine » een artikel over de Nautilus, de atoomduikboot der Amerikaanse zeemacht. Ook hebben we reeds gesproken over het zusterschip van de Nautilus, de Sea-Wolf, die eveneens de zeven zeeën doorkruist.*

De Nautilus is nu twee jaar in dienst en onlangs werd een interessant rapport over de prestaties van het schip bekendgemaakt.

Sinds de tewaterlating op 17 jaunari 1955, heeft de Nautilus meer dan 111.000 km. afgelegd zonder nieuwe brandstof ingedaan te hebben. Meer dan de helft van die afstand voer de Nautilus onderwater.

De energie, die nodig is om de Nautilus, die 3.048 ton meet, voort te stuwen, is bevat in een uraniumstaaf niet groter dan een golfballetje. De kracht door dit metaalblokje geleverd, staat gelijk met de energie, die vrijkomt bij de verbranding van 3.000 ton steenkool of 1.750 m^3 zware olie.

De onderzeesnelheid van de Nautilus werd niet bekendgemaakt. Waarschijnlijk ligt ze om en rond de 28 knopen. Dit is veel meer dan de snelheid van de meest gewone schepen aan de oppervlakte.

De Nautilus heeft dit voor op gewone onderzeeërs, dat hij onderwater urenlang op volle kracht kan varen. Een normale duikboot is verplicht onderzee aan zeer geringe snelheid te varen om zijn batterijen te sparen. Een ander voordeel is de volledige geruisloze werking van de reaktor, die ook aan de zeespiegel geen bellen nalaat, waardoor de aanwezigheid van het schip zou verraden worden.

De Nautilus is nog steeds de grootste duikboot ter wereld : hij is 90 m. lang en heeft 8 m. 10 grootspant.

De voornaamste reden waarom men voor het eerst een atoommotor op een duikboot toegepast heeft, is het feit dat hij een essentieel voordeel biedt op andere motortypen : hij heeft helemaal geen lucht nodig om te werken. Dus de Nautilus kan — teoretisch althans — de reis om de wereld doen zonder aan de oppervlakte te moeten komen. Al de meegevoerde lucht kan worden gebruikt voor het in leven houden van de bemanning.

De opgedane ervaringen van de Nautilus zijn van erg veel belang voor de konstruktie van nog andere schepen met atoomreaktoren.

Jullie hebben trouwens in « Mickey Magazine » reeds kunnen lezen, dat er weldra atoomcargo's de wereldzeeën zullen bevaren.

Mickey

Voor de leden

Leden van Mickey's Club, meent Walt Disney, zijn pas **ware** clubleden als zij :

1° het **INSIGNE** (borstspeld) dragen.

2° de **WIMPEL** gebruiken voor hun staf, fiets of als kamerversiering.

3° bij voorkeur hun korrespondentie voeren op **MICKEY-POSTPAPIER.**

Het **insigne** heb je voor 15 fr. De **wimpel** (iets van het betere soort) kost 20 fr. En het **postpapier** kun je bij het kaft (7,50 fr) of bij de luxe-doos (25 fr) bestellen.

Postrekening 7539.34 van « Mickey Magazine », Brussel.

STRANDKALENDER 1957

Verleden week hebben jullie gelezen dat Mickey en zijn vriendin, « La Vache qui rit », op strandtoernee zijn aan de Belgische kust.

Gisteren 3 juli kwamen ze te Wenduine aan. Ze blijven er tot heden avond.

Verdere data :

DUINBERGEN
Vrijdag 5 en zaterdag 6 juli.

HEIST
Zondag 7 en maandag 8 juli.

DEN HAAN
Dinsdag 9 en woensdag 10 juli.

BREDENE
Donderdag 11 en vrijdag 12 juli.

MIDDELKERKE
Zaterdag 13 en zondag 14 juli.

WESTENDE
Maandag 15 en dinsdag 16 juli.

MARIAKERKE
Woensdag 17 en donderdag 18 juli.

In iedere badplaats wordt om 14 uur begonnen met de uitdeling van toastjes (met kaas natuurlijk, zegt de lachende koe !). Daarna zul je kunnen gieren van de lach met een stelletje clowns. 's Avonds dan een filmvoorstelling in open lucht.

De tweede dag wordt aangenaam doorgebracht met strandspelen en allerlei prijskampen, waarbij mooie prijzen weg te kapen zijn.

Allen naar de reklamewagen van « La Vache qui rit » ! Je kunt hem niet voorbijlopen, want hij is 18 meter lang en knal witrood geverfd.

Veel plezier !

(Volgende week : Vervolg van de Strandkalender 1957.)

NIEUWE CLUBJES

Hieronder volgen de adressen van enkele nieuwe clubjes :

Clubje 182 : VEKEMANS Leon, Waverbaan, 70, Nossegem.

Clubje 183 : BINON Maria, Blankenbergstraat, 90, Deurne (Antwerpen).

Clubje 184 : CROMBEZ Romain, Duinenstraat, 108, Bredene-aan-Zee.

Clubje 185 : DECKMIJN Erik, Schoolstraat, 40, Gent.

Clubje 186 : GOOR Norbert, Dorp, 37, Westerlo (Antwerpen).

Clubje 187 : VANDAMME Louis, Molenstraat, 101, Smeerebbe (Vloerzegem).

Clubje 188 : KNOPS Omer, Driesstraat, 54, Drieslinter.

Jongens en meisjes, die bij deze plaatselijke clubjes zouden willen aansluiten, kunnen zich in verbinding stellen met de clubleiders.

Met een list heeft Oom Jeremias zijn neven in een vliegtuig gelokt, dat naar Azië vliegt waar de oude vrek op zoek gaat naar de schat van Gengis Khan.

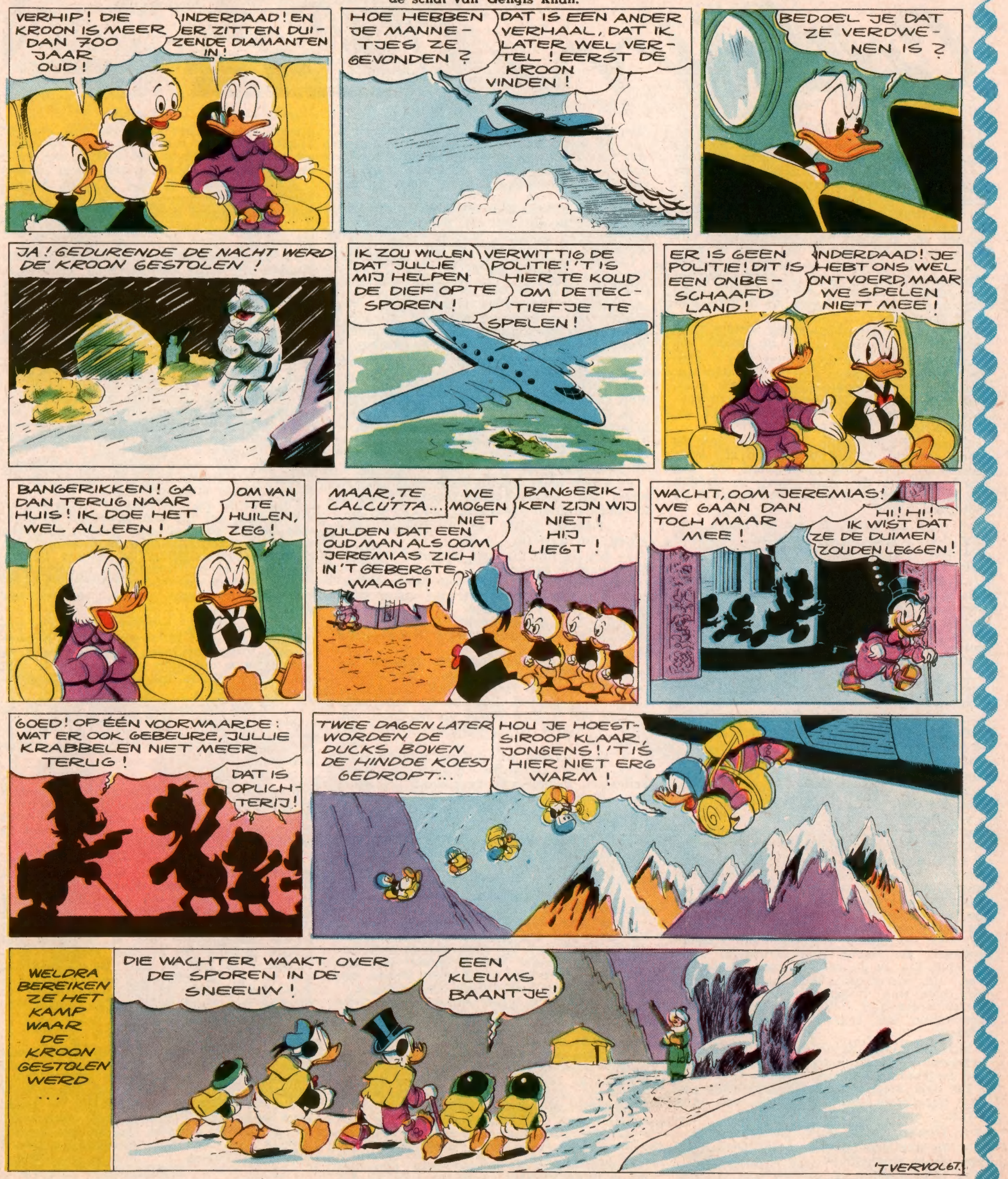

VOLGENDE DONDERDAG : **HET SPOOR !**

De BALLADE VAN MEESTER JEHAN Corbijn

EEN schuine zonnestraal speelde op de in lood gevatte ruitjes van de huizen en weerkaatste hier en daar op de hobbelige straatstenen van de oude Lieve-Vrouwestraat. Niemand in het zicht ! De jongelui waren dan ook erg in hun nopjes. In het jaar 1461 kwamen de mensen 's nachts niet graag op straat. Buiten de mannen van de wacht — die nooit te vinden waren als men ze echt nodig had — liepen er op straat alleen studenten rond die erop uit waren iemand een kool te stoven of enkele loense individu's, die op loer lagen om ergens een slag te slaan.

In een uiterste inspanning wrong Diederik het uithangbord van de ketens los.

— Dit is er in elk geval een ! riep de student, die soepel van de rug van zijn vriend op de grond sprong. We gaan onze vriend Jehan roepen. Hij promoveerde vanochtend tot meester in de rechten ! Dat moet gevierd worden !

Diederik en Tristan liepen tot aan de hoek van de straat en hielden stil voor een met ijzer beslagen deur.. Op het bordje boven de deur stond in gulden letters te lezen : Meester Julius Corbijn, notarius.

— Hé, Jehan ! Ik zie je kaars nog branden ! Kom naar beneden, weledelgeleerde vriend om met je vrienden je nieuwgeoogste lauweren te besproeien.

— Hij antwoordt niet ! stelde Tristan vast. Onze leergrage vriend houdt niet veel van de herbergen. Hij doet alsof hij ons niet hoort.

Diederik floot schril op de vingers en Jehan Corbijn stak eindelijk de kop aan het raam.

— Satanskinderen ! Hou op met dat infernaal lawaai ! Dadelijk wordt mijn oom wakker !

— Neem je luit, zoete dichter, en kom met ons mee ! Zoniet beuken we de deur in !

— Goed dan ! Ik kom dadelijk ! Maar houdt jullie in hemelsnaam stil !

Eventjes later kwam Jehan met de luit om de hals buitengestapt.

— Bravo ! riep Diederik. We gaan naar de « Drie Gulden Muilezels ». Je kunt er je laatste gedichten voordragen.

Toen de studenten de herberg binnenstapten, konden ze nauwelijks de hand voor hun ogen zien : zo dicht hing de rook van de oliepotten in de grote zaal. Zoals alle herbergen uit die tijd, was ook de gelagzaal gevuld met een samenraapsel van de meest uiteenlopende soorten mensen. Er waren marktkramers, valse blinden die de ganse dag voor de deuren van de katedraal bedelden, schooiers van alle slag, beurzensnijders en zware jongens die hier het holst van de nacht afwachten om ergens een misdaad te plegen.

Bij dit zootje zaten gewoonlijk enkele artiesten, wat studenten en een handjevol bedronken burgers.

De drie vrienden hingen hun muts aan een muurhaak en gingen aan een tafel zitten.

— Hebben jullie geld ? vroeg Jehan.

— Ik heb drie pistolen ! zei Tristan als een groot seigneur.

— Mooi ! Want ik ben zo arm als Job. Mijn oom is, geloof ik, de gierigste man van de stad. Elke nacht gaat hij slapen met een kistje vol goud onder zijn hoofdkussen. Ik krijg alleen maar eten als ik voldoende minuten of akten heb overgeschreven !

Bij het horen van deze woorden had een individu, dat aan een naburig tafeltje zat, de oren gespitst. Enkele ogenblikken later was de kerel verdwenen.

Diederik was boven op de tafel geklommen en was erin geslaagd het gezelschap tot stilte aan te zetten :

— Nobele seigneurs ! brulde hij. We zoeken een vriend van de kunst, die vanavond drie dorstige studenten wil laven. Welke maecenas stelt zich kandidaat ? In ruil zullen wij jullie vergasten op muziek en poëzie !

Achterin de zaal stond een diklijvig man recht, die met bedronken stem riep :

— Een echt dichter moet kunnen improviseren, jongeman ! Ik bied jullie te drinken als jullie een ballade maken met als onderwerp... heu... het uur dat het nu juist slaat !

— Goed gesproken, Maarten ! Ja, zo hoort het ! Improviseren moet hij ! werd te allen kanten geroepen.

— Nemen jullie de uitdaging aan ? vroeg de dikkerd.

— Zou je het kunnen, Jehan ? fluisterde Diederik bezorgd.

Maar Jehan had zijn luit reeds gegrepen. Hij stond recht en met vaste stem improviseerde hij drie strofen op de klokslag van middernacht en op de noodzakelijkheid in deze wereld steeds goed te doen.

Een daverend applaus en gejuich begroette dit staaltje van dichtkunst. Iedereen wenste Jehan geluk. De vrijgevige Maarten liet nog meer wijn aanrukken en weldra stond op de tafel van onze vrienden een indrukwekkende rij kruiken.

— We hebben nu genoeg gedronken ! riep Jehan tenslotte. Trouwens, beste vrienden, het wordt zeer laat. Ik moet naar huis ! Als mijn oom ooit iets over dit slippertje te weten komt, dan gooit hij mij uit het huis !

Toen hij de herberg wou verlaten, stelde de jonge student vast dat zijn muts verdwenen was. Een verstrooid of oneerlijk man had ze wellicht meegenomen.

— Ba ! 't Is immers maar een oude lor ! bromde Jehan.

Juist toen hij buitenstapte, ontmoette hij de kerel die te voren hun gesprek afgeluisterd had. De man zag er wat bedronken uit maar leek helemaal niet gevaarlijk. Hij botste even tegen Jehan aan maar hij verontschuldigde zich beleefd.

Thuisgekomen stak Jehan voorzichtig de sleutel in het slot. Maar nauwelijks had hij de deur opengestoten of hij werd door vier stevige knuisten vastgegrepen en onzacht naar binnen gesleurd. Met verbazing herkende hij de soldaten van de wacht; hij zag zijn oom, gekleed in een kamerjas, dreigend de vinger naar hem uitsteken. Meester Corbijn riep met schrille stem : « Dat is de dief ! »

— Dief ? Wat bedoel je toch, Oom ?

— Zwijg, ongelukkige ! Juist te middernacht werd ik gewekt door een dief die mijn schatkistje vanonder mijn hoofdkussen trok ! Toen hij door het venster vluchtte, kon ik nog juist zijn hoofddeksel grijpen ! Hier is het... Kijk dan zelf, ondankbare ! 't Is wel degelijk het jouwe!

— Maar... dat is niet waar ! brulde Jehan. Ik ben onschuldig ! Ik weet van het gehele geval niets af !

— Tast hem af ! beval de kapitein van de wacht.

In de tas van de mantel van Jehan vonden de soldaten het lege geldkistje.

— De schurk ! bulderde de oom. Hij ruikt naar de drank ! Hij heeft al het geld opgedronken ! Ik wil dat hij gestraft wordt, gevierendeeld, aan de schandpaal gebonden... Ik wil mijn geld terug !

— Ik zweer je dat ik je nooit één penning ontstolen heb, oom !

— Met de bewijzen die we voorhanden hebben, is het onnodig te loochenen ! zei de kapitein op strenge toon. Volg ons, jongeman ! U zult uw geval aan de baljuw uitleggen !

In die tijd werd er niet zacht tegen dieven en struikrovers opgetreden. Op dit soort diefstal stond de strop !

Uitgestrekt op het stro van zijn cel, in afwachting dat hij zou verhoord worden, was Jehan de wanhoop nabij. Wat een vreselijk avontuur ! De avond, die zijn eerste universitair sukses moest bekronen, was als een nachtmerrie geëindigd.

De volgende ochtend kwam de rechter, vergezeld van zijn griffier, de cel van Jehan binnen.

— U ontkent, hoewel alles op uw schuld wijst ! U blijft ontkennen hoewel u niet kunt verklaren hoe die muts in handen van uw oom gekomen is of hoe het lege kistje in uw mantelzak terechtkwam !

— Ik zeg nog eens, dat mijn muts in de herberg gestolen werd. En het kistje... ik ben ervan overtuigd dat de dief het in mijn zak stopte na het leeggemaakt te hebben.

— Dat is allemaal zeer mooi ! U beweert dat u de herberg niet verlaten hebt. Hebt u soms getuigen die uwe woorden kunnen bevestigen ? Kunt u bewijzen dat u op het uur van de diefstal niet in het huis van uw oom was ?

— Luister goed ! riep Jehan plots opgewonden uit. Mijn oom heeft gezegd dat hij juist te middernacht beroofd werd... juist toen het op de torenklok twaalf begon te slagen, nietwaar ? Maar dan ben ik gered... Gered ! Want over die twaalf klokslagen heb ik gisteren het gekste gedicht ter wereld gemaakt. Getuigen ? Ik heb er tien, twintig, vijftig wel !... al de kliënten van de herberg « De Drie Gulden Muilezels », die mij op de slag van middernacht mijn liedje hebben horen zingen !...

* * *

Jaren later, toen Meester Jehan een beroemd hofdichter was geworden, hield hij ervan het verhaal van die bewuste avond te vertellen. « Ik heb reeds vele gedichten geschreven — zei hij — maar geen enkel heeft mij zoveel opgebracht als de idiote ballade, die ik die avond tijdens het drinkgelag geïmproviseerd heb ! »

Yves DUVAL.

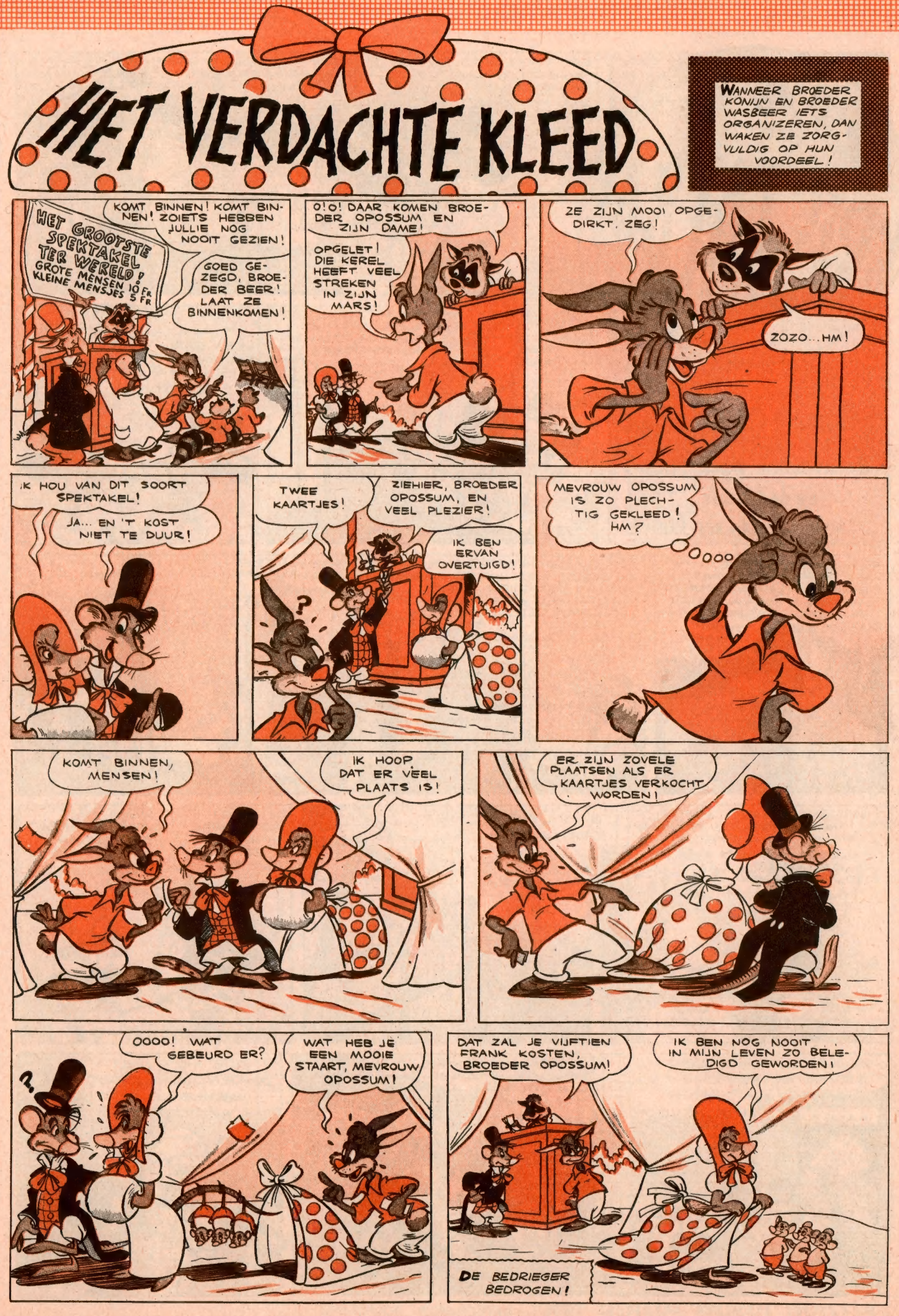

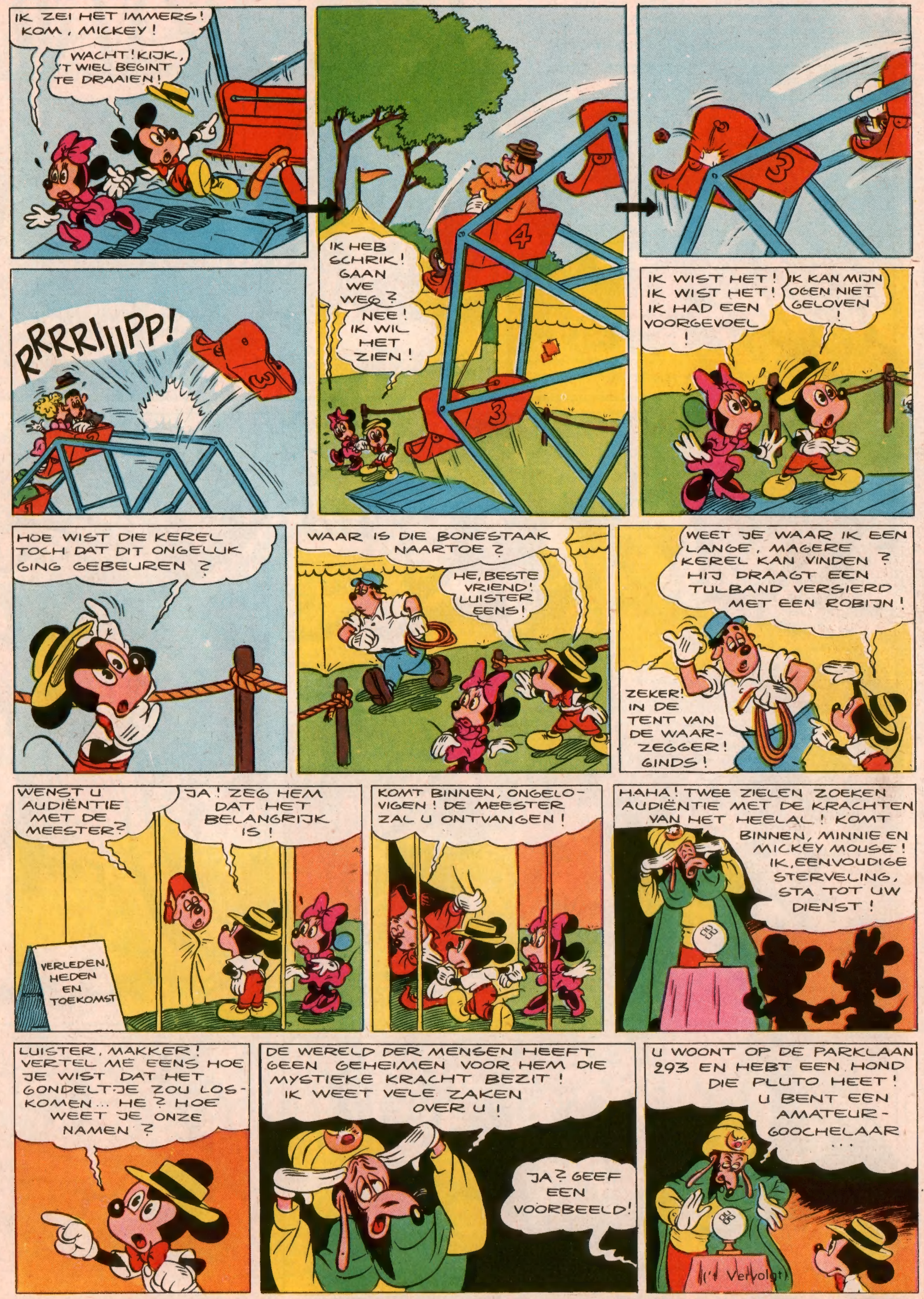

VOLGENDE DONDERDAG : **HET GEHEIM WORDT DUISTER !**

HET LAND DER BEREN

KORTE INHOUD

De berenwelpjes, Blacky en Cinny, wandelen met hun moeder als plots drie uitgechongerde wolven een aanval wagen. De beertjes zoeken toevlucht in een boom, terwijl Mama de eerste aanvaller in het stof doet bijten...

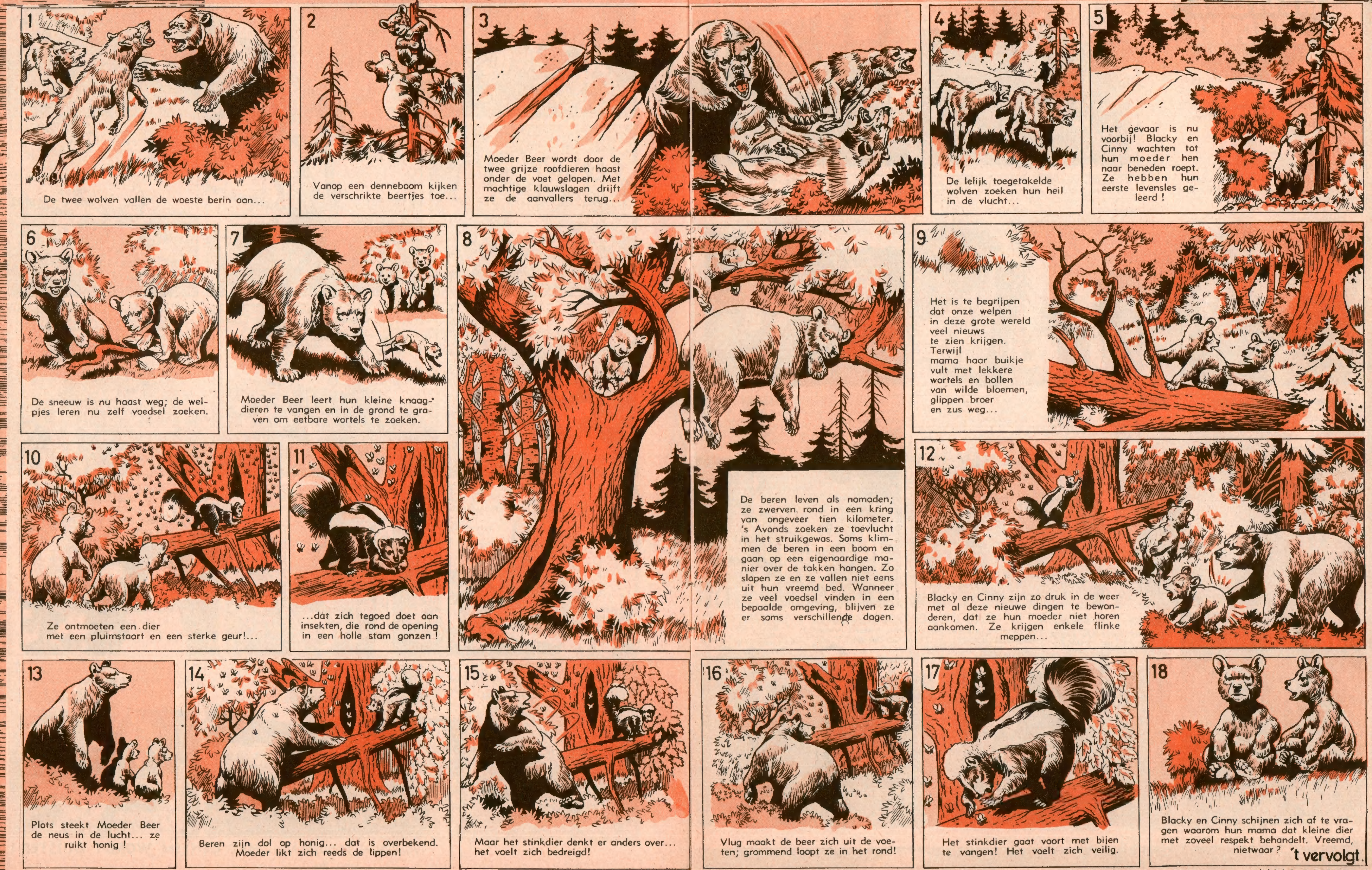

VOLGENDE DONDERDAG: **MM! LEKKER!**

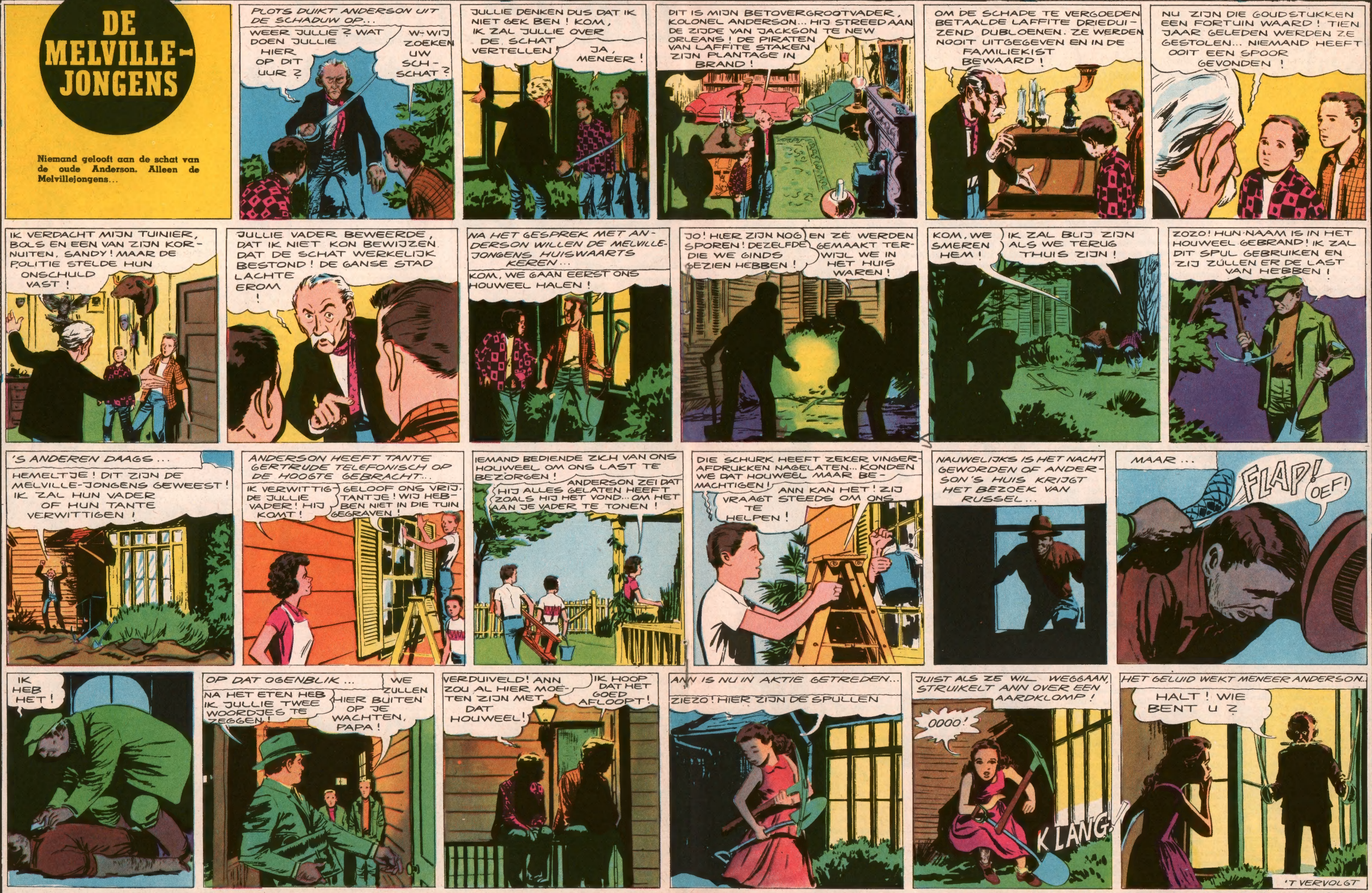

VOLGENDE DONDERDAG : **DE GEVANGENE IN DE TOREN**

De Sherif van Exeter

door LIONEL SAINT-PIERRE

WAT VOORAF GAAT...

John Caxton houdt zich met enkele outlaws in de moerassen van Dartmoor schuil. Hij begaf zich vermomd naar Exeter om te kijken wat daar gebeurt. 's Nachts kwam hij bij de smid Hugh White aankloppen...

— Maar wat voer je toch in het schild, John? Edgar is hals over kop vertrokken en heeft me slechts gezegd dat ik hier, in de smidse, veel nuttiger werk kan verrichten dan bij jouw troepje...

— Juist! Je kunt voor onze bevoorrading zorgen en eventueel de nodige wapens smeden.

— Goed dan maar! zuchtte White. Ik zou 't natuurlijk liever aan de stok hebben met de mannetjes van de sherif. Hun hoogmoed kent haast geen grenzen meer! Tot nogtoe heeft Baxter ze tamelijk goed in toom kunnen houden. Hij laat toe dat ze drinken op voorwaarde dat ze niemand lastig vallen. Ze zijn nogal korrekt geweest, maar zal dat blijven duren? Ik vind het voor de burgers van Exeter haast een geruststelling dat de reguliere troepen in de stad ingekwartierd zijn. Men beweert, dat de Normandische gerechtigheid onpartijdig is en dat de hoofdmannen der Normandiers erg op de discipline gesteld zijn. Zolang ze hier zijn, zal Withby zich wel koest houden.

— 't Is al ver gekomen! bromde John. Nu moet de vijand ons tegen onze eigen landgenoten beschermen.

De twee mannen spraken tot laat in de nacht. Dan hielp Hugh de jonge man in een soort nis, die zich juist onder het dakgebint bevond en waar de smid allerlei rommel bewaarde. Hier was de outlaw veilig. Het was immers reeds gebeurd, dat de mannen van de sherif in volle nacht de huizen van de brave burgers kwamen doorzoeken in de hoop er een vluchteling aan te treffen. En de opstandigen tegen het gezag van de Normandische invaller werden met de dag talrijker.

Die nacht gebeurde er echter niets en 's anderendaags, een zaterdag, verliet John de smidse en begaf zich naar het huis van zijn oom. Onderweg keerden sommige mensen zich om om hem beter te bekijken. John ontmoette verschillende personen, waarmee hij bevriend was, maar werd door geen enkele van zijn oude vrienden herkend.

Op de binnenplaats van de woning waar hij zijn jeugd gesleten had, zag John een troep Noormannen hun paarden zadelen. Voor de deur van het huis stond een man, die door zijn nobele houding en zijn rijke kledij erg tegen de soldaten afstak. Toen hij hem zag, begon John te beven: hij herkende Robert d'Estran, de man die aan Withby de eigendommen van zijn oom beloofd had. Het geoefende oog van John merkte aan enkele details onmiddellijk op, dat de Noormannen van plan waren lang te blijven. Hij zag eveneens dat ze alle bereden waren en dat geen enkele van de soldaten jonger scheen te zijn dan dertig jaar. Robert d'Estran had dus zijn troepje uit veteranen samengesteld.

Welk was de opdracht van deze groep? John kon niet aannemen, dat het voor hem was dat zo een machtsvertoon aan de dag gelegd werd. Hij besliste dat hij er koste wat kost zou achter komen. Het volstond geduld te oefenen tot zondag. Dan zou Tiny Short hem vast en zeker de nodige inlichtingen kunnen verschaffen. De dwerg was makkelijk te vinden, want elke zondagmorgen kwam hij trouw de markt bezoeken.

* * *

Op de marktplaats krioelde het van het volk toen John Caxton, die nog steeds als een schooier gekleed liep, de brede plaats betrad. John deed alsof hij zich een aarden pot wou aanschaffen, toen hij de man zag die hij zocht.

Tiny stond gespannen naar enkele teerlingspelers te kijken. De mannen, die gehurkt zaten en hun teerlingen met veel overtuiging tegen de grond gooiden, lieten nu en dan een kreet van ontgoocheling of van triomf weerklinken. Een groepje nieuwsgierigen stond rond de spelers samengedrumd en moedigde hen met joviale opmerkingen aan.

Toen John de hand op de schouder van de dwerg legde, draaide deze zich gestoord om en wou hem de huid volschelden. Maar Tiny bleef als aan de grond genageld staan, toen hij deze vreemdeling hoorde spreken met de stem van John Caxton:

— Kom binnen tien minuten bij Hugh White. Ik zal er zijn.

Terwijl de smid in de deur stond en een oogje in het zeil hield, ondervroeg John Tiny Short. De dwerg vertelde, dat oom Owby te Londen gekerkerd was, na twee dagen te Winchester te hebben doorgebracht. Maar toen John dacht dat de Noormannen die te Exeter ingekwartierd waren, belast waren met een andere opdracht dan het opzoeken van zijn persoontje, dan had hij zich deerlijk vergist.

Om de oprichting van zijn legertje te verantwoorden en vooral om een geldelijke hulp van Willem de Veroveraar los te maken, had sherif Withby de gebeurtenissen te Exeter fel overdrven. Hij had aan Robert d'Estran laten weten dat honderden outlaws, onder het bevel van John Caxton, gans Devonshire onveilig maakten. « Daarom verzoek ik Zijne Majesteit », zo besloot Withby zijn smeekbrief, « mij de toelating te geven een militie op te richten tot het in toom houden van deze wandaden. Daar de kas van Exeter zo goed als leeg is, zou het wenselijk zijn dat onze goede koning Willem ons een som zou laten geworden, die onontbeerlijk is voor de uitrusting van onze soldaten. »

Robert d'Estran was erg achterdochtig aangelegd. Hij had zich trouwens al rekenschap gegeven van de hebzucht van Withby. Het toeval wou dat Willem voor een korte reis naar Frankrijk vertrokken was. Robert d'Estran had dus het initiatief genomen van met een vijftigtal soldaten naar Exeter te komen om er poolshoogte te nemen. « Indien er werkelijk opstandelingen zijn, dan krijg ik ze wel klein! » had hij gedacht. Withby had dus geen cent ontvangen; integendeel, nu zag hij zich nog verplicht de Normandische soldaten onderdak te verschaffen.

Toen de jeugdige chef in het huttendorpje nabij de moerassen teruggekeerd was, luisterde men met verbazing naar het nieuws.

Iedereen was van oordeel dat onmiddellijk moest aangevallen worden. Misschien werden de vijftig Noormannen van Exeter wel op de voet gevolgd door belangrijker legertroepen? Ze moesten buiten gevecht gesteld worden eer de versterkingen konden opdagen.

('t vervolgt.)

Merkwaardige snelportretten...

Etienne - Gaspard Robertson

Geen sant in eigen land!

IN 1763 werd te Luik een jongetje geboren, dat Etienne-Gaspard gedoopt werd. Natuurlijk had het ventje geen kans hiertegen te protesteren. Van zijn vader kreeg hij nog de naam Robert mee. Toen hij ouder geworden was, oordeelde Etienne-Gaspard dat zijn familienaam niet klankvol genoeg was. Daarom veranderde hij hem in Robertson.

ZIJN SPIEGEL VERANDERDE HAAST DE LOOP DER GESCHIEDENIS

TEMIDDEN van de revolutie kwam de jonge Robertson te Parijs aan. Hij had zijn plaats van leraar in de natuurkunde te Luik opgegeven om aan de boorden van de Seine fortuin te komen zoeken. Robertson stelde aan de Franse regering een geperfectioneerde spiegel van Archimedes voor. De Luikenaar beweerde, dat men met die spiegel vanop een veilige afstand de Engelse vloot zou kunnen in brand steken.

De regeringskommissie, belast met het onderzoek van het plan, bracht een gunstig advies uit. Maar de zaak bleef in het dak steken. Waarschijnlijk tot grote opluchting van de Engelsen.

De Revolutie was nu voorbij en de tijden werden weer rustig.

Robertson maakte enkele automaten, die toentertijd erg in de smaak vielen. Die robots hadden wel een zeker sukses, maar hun sukses was niet verzekerd. Robertson maakte eveneens een vliegende gondel, die door een uurwerk aangedreven werd.

★

DE FORTUIN KOMT AL SPELEND...

Dan kreeg Robertson een knalidee. Hij ging heel eenvoudig de megaskoop, een soort magische lantaarn, op een commerciële manier uitbaten. Met behulp van dit toestel richtte Robertson in het « Théâtre des Soirées » voorstellingen in, die ondanks de vreselijk hoge toegangsprijzen een denderend sukses oogstten. Later verhuisde hij zijn installatie naar de Vendômeplaats. Hij maakte van deze gelegenheid gebruik om zijn toestel te perfectioneren. De beelden

van de megaskoop waren vooral bedoeld om de toeschouwers schrik aan te jagen. Robertson deed zijn uiterste best om dit doel te bereiken. De beelden werden begeleid met cacofonische geluiden en zware rookwolken werden de met zwarte gordijnen behangen zaal ingejaagd.

Robertson werd beroemd... en rijk!

★

WIE HOOG VLIEGT, KAN LAAG VALLEN!

Zoals een spelend kind werd Robertson zijn megaskoopje beu. hij had nu een nieuw hobby: de ballonvaart. Voor een natuurkundige was dit niet erg ongewoon, vermits deze sport een praktische toepassing van verschillende natuurkundige wetten is.

Robertson steeg dus op met een ballon. Hij bekeek vanuit de lucht Frankrijk, Duitsland en zelfs Rusland. In het totaal deed hij negenenvijftig vluchten. Op 18 juli 1803 bereikte Robertson te Hamburg de hoogte van acht duizend meter. Voor die tijd was dat fantastisch!

Misschien was het op die dag dat Robertson zich afvroeg wat er zou gebeuren als een vogel een gaatje in het ballonomhulsel zou prikken. Hij zocht dus een middel om terug op de aarde te komen zonder zich de nek te breken.

Robertson vond het valscherm uit... de uitvinding werd echter toegeschreven aan Garnerin, een luchtvaarder die er slechts verbeteringen aan toebracht.

★

GROOTSE PLANNEN EN ANDERE...

Na zovele uren op grote hoogte gezweefd te hebben, kon het niet anders of Robertson moest met verheven plannen rondlopen. Hij vatte een plan op, dat zelfs Jules Verne tot nadenken zou gestemd hebben. Hij tekende de plannen voor een reusachtig vliegend schip, dat hij « La Minerve » doopte.

Dit luchtschip kon ganse huizen, kanonnen, paarden, enz., meevoeren. De uitvinder beweerde, dat het schip op enkele uren tijds rond de aarde zou kunnen vliegen...

Nogmaals moeten we veronderstellen, dat Robertson niemand van het nut van zijn uitvinding kon overtuigen, want er werd nooit met de bouw van dit monsterachtige vaartuig begonnen.

Onze Luikenaar had nu zijn buikje vol van die fantastische uitvindingen. Hij ging teruggetrokken leven en bracht zijn tijd door met « tuinieren ». Hij werd direkteur benoemd van de tuinen van de « Tivoli ».

In 1837 stierf in het kleine

dorpje Batignolles deze Luikse natuurkundige, die een Engelse naam aannam om in Frankrijk beroemd te worden en wiens enige werkelijke uitvinding aan een ander toegeschreven werd.

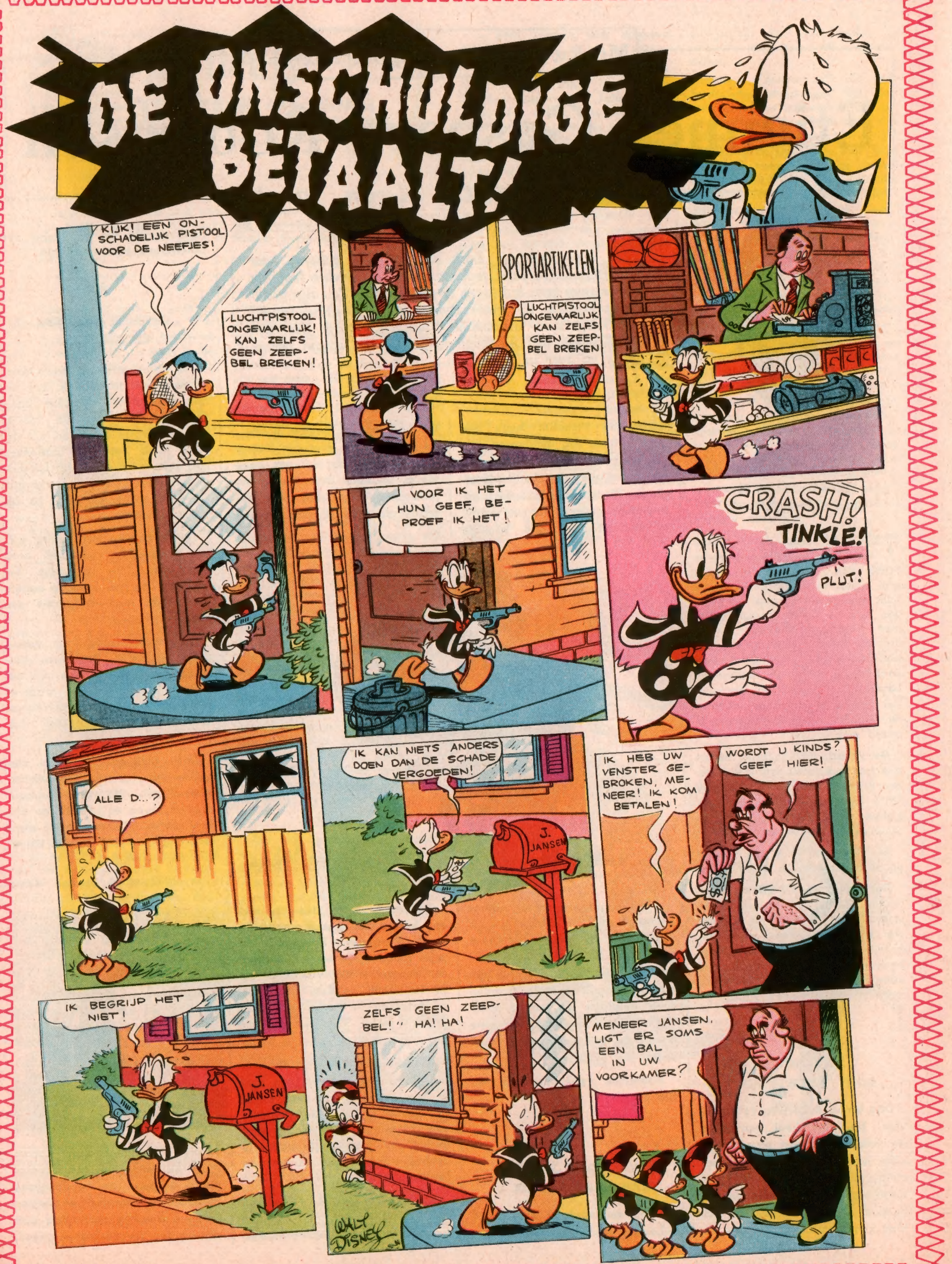
DE ONSCHULDIGE BETAALT!
KIJK! EEN ON-SCHADELIJK PISTOOL VOOR DE NEEFJES!
LUCHTPISTOOL ONGEVAARLIJK! KAN ZELFS GEEN ZEEP-BEL BREKEN!
SPORTARTIKELEN
LUCHTPISTOOL ONGEVAARLIJK KAN ZELFS GEEN ZEEP-BEL BREKEN
VOOR IK HET HUN GEEF, BE-PROEF IK HET!
CRASH!
TINKLE!
PLUT!
ALLE D...?
IK KAN NIETS ANDERS DOEN DAN DE SCHADE VERGOEDEN!
J. JANSEN
IK HEB UW VENSTER GE-BROKEN, ME-NEER! IK KOM BETALEN!
WORDT U KINDS? GEEF HIER!
IK BEGRIJP HET NIET!
J. JANSEN
ZELFS GEEN ZEEP-BEL!" HA! HA!
MENEER JANSEN, LIGT ER SOMS EEN BAL IN UW VOORKAMER?
WALT DISNEY

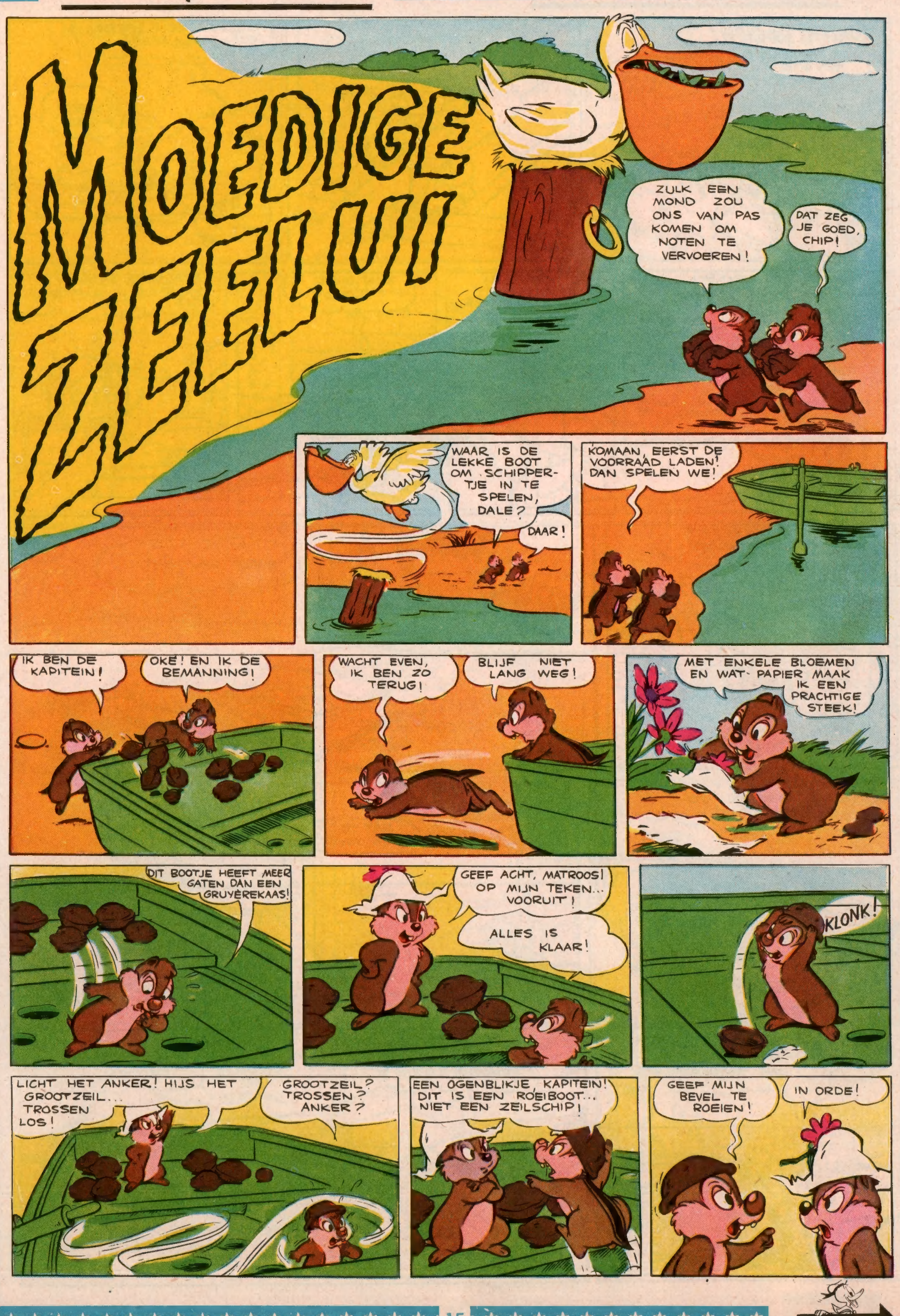
MOEDIGE ZEELUI
ZULK EEN MOND ZOU ONS VAN PAS KOMEN OM NOTEN TE VERVOEREN!
DAT ZEG JE GOED, CHIP!
WAAR IS DE LEKKE BOOT OM SCHIPPER-TJE IN TE SPELEN, DALE?
DAAR!
KOMAAN, EERST DE VOORRAAD LADEN! DAN SPELEN WE!
IK BEN DE KAPITEIN!
OKÉ! EN IK DE BEMANNING!
WACHT EVEN, IK BEN ZO TERUG!
BLIJF NIET LANG WEG!
MET ENKELE BLOEMEN EN WAT-PAPIER MAAK IK EEN PRACHTIGE STEEK!
DIT BOOTJE HEEFT MEER GATEN DAN EEN GRUYÈREKAAS!
GEEF ACHT, MATROOS! OP MIJN TEKEN... VOORUIT!
ALLES IS KLAAR!
KLONK!
LICHT HET ANKER! HIJS HET GROOTZEIL... TROSSEN LOS!
GROOTZEIL? TROSSEN? ANKER?
EEN OGENBLIKJE, KAPITEIN! DIT IS EEN ROEIBOOT... NIET EEN ZEILSCHIP!
GEEF MIJN BEVEL TE ROEIEN!
IN ORDE!

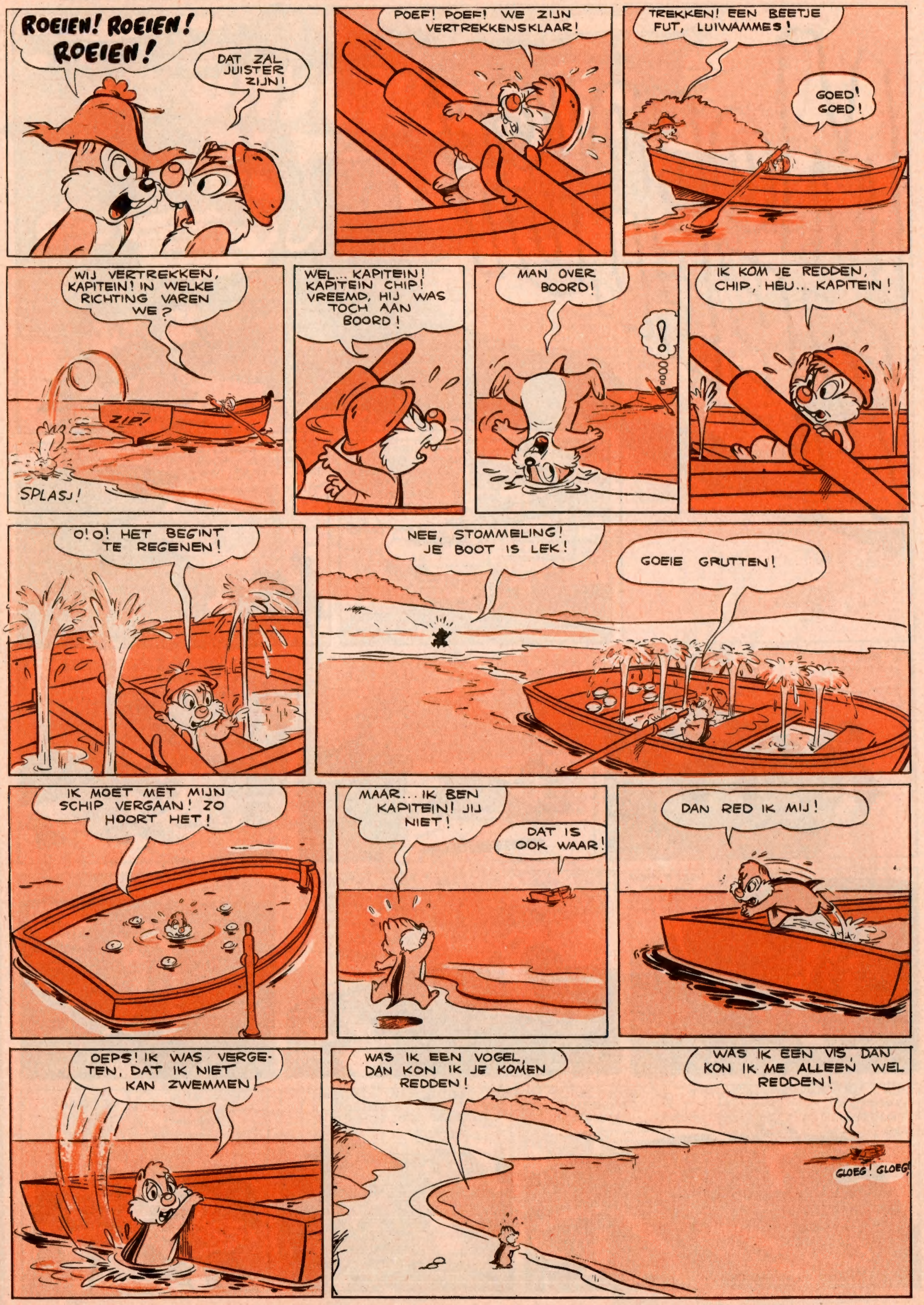

ons compleet verhaal

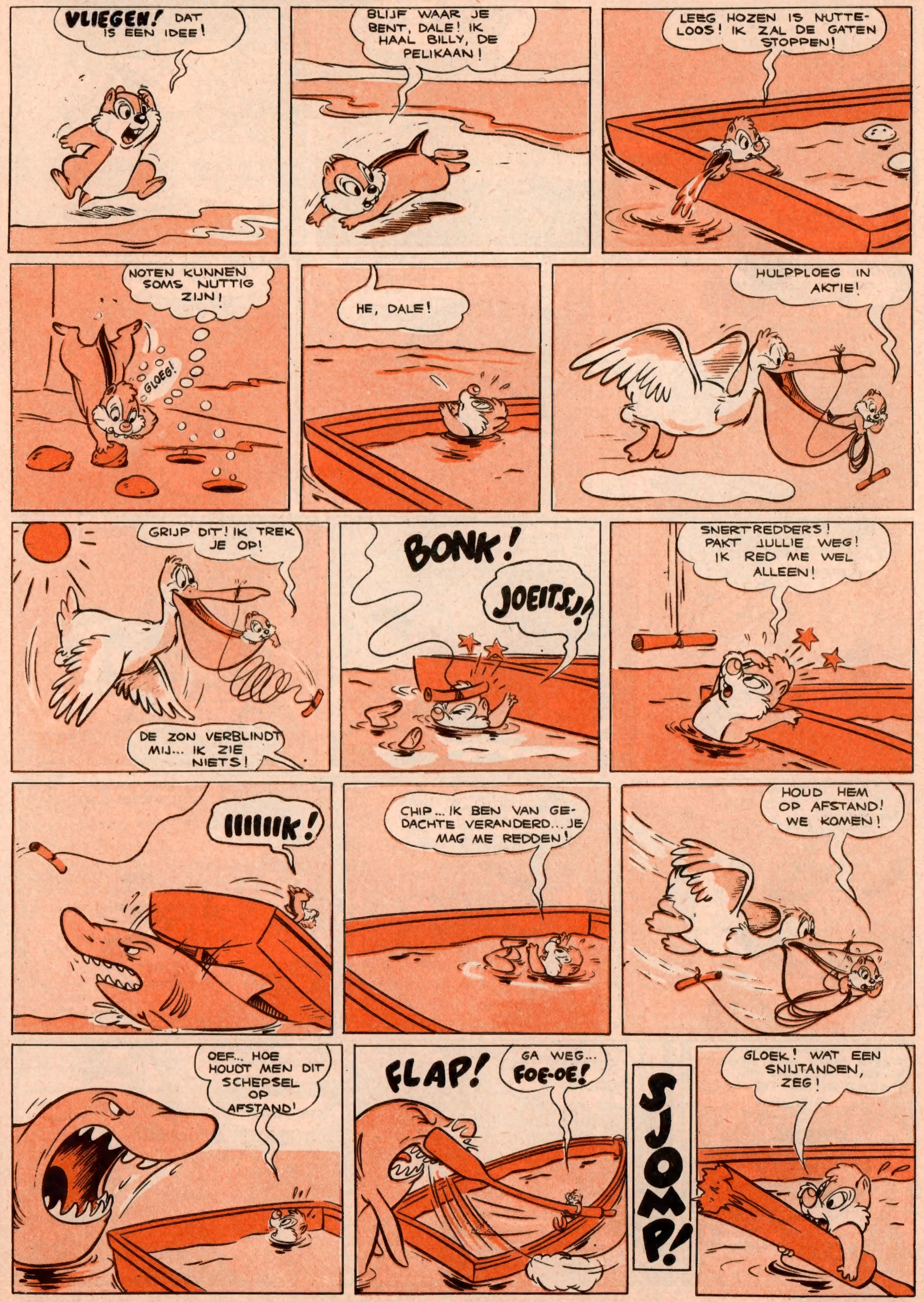

VOLGENDE DONDERDAG : **EEN AARDJE NAAR ZIJN VAARTJE !**

KRUISWOORDRAADSEL

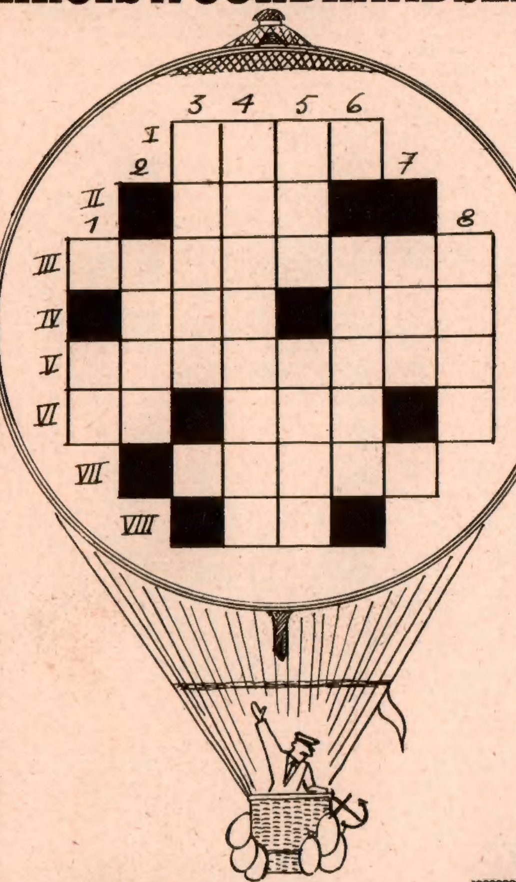

HORIZONTAAL

I. Klimdieren — II Ventilator — III. Paltsgraaf — IV. Onderricht - Joanna — V. Bermuda eilanden — VI. Dubbele klinker - Sterk Engels bier — VII. Gekke — VIII. Vul in LR.

VERTIKAAL

1. Uitroep van afkeer — 2. De teerling (Lat.) — 3. Afleveren zonder einde — 4. Maaltijd van Pasen — 5. Loot op een boom geënt - Stiefzoon van Thor — 6. Met zichzelf ingenomen — 7. Amerikaanse naam — 8. Ferdinand III van Castilië.

(Zie oplossing volgende week.)

HEB JE DE CLUBWIMPEL REEDS?

Oplossing KRW 351

Horizontaal

FRIES - OORKE - TOR - VEROVERAARS - AE - GELOFTE - TERRE - SA - AEV - VPRO - ASE - EEN - UITJE - RS - ER.

Vertikaal

VA - EET - FOTOGRAVEUR - ROOVERE - EIS - IRRELEVANT - EK - RO - JE - SERAFSVEDER - ATAP - RE - ZO.

Magisch vierkant

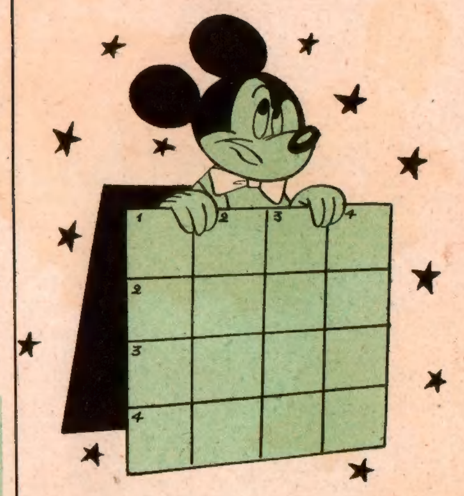

Horizontaal en vertikaal zijn gelijk. Vul in volgens volgende bepalingen :
1. Fenicische zonnegod.
2. Zangstuk voor één stem.
3. Oerbewoner van Japan.
4. Koninkrijk in Indochina.

Oplossing : BAAL - ARIA - AINO - LAOS

LACHEN IS GEZOND

DE FIETS

Jantje heeft voor zijn verjaardag een fiets ten geschenke gekregen. Aanstonds na schooltijd begint hij er fier op te rijden. Het spreekt vanzelf dat hij allerlei toertjes probeert.

Bij de eerste rit door de tuin roept hij tot zijn moeder :

— Kijk, ma, zonder handen !

Hij rijdt het huis rond, komt terug door de tuin en roept :

— Kijk, ma, zonder voeten !

Als hij de derde maal rondom het huis rijdt, blijft hij een beetje langer onderweg. Wanneer hij eindelijk weer voor de dag komt roept hij met een grimas :

— Kijk, ma, zonder tanden !

(Moorthamer M.-L., Antwerpen.)

RAADSELTJES

1. Door welke ogen ziet men niet ?
2. Wanneer eten de meeste mensen op hun verjaardag ?
3. Welke taal kan men niet spreken ?
4. Welke vogel heeft geen veren ?
5. Mijn eerste is onmisbaar op de boterham, met mijn tweede bakt men brood en mijn geheel groeit in de weide.

Oplossingen : 1. Door eksterogen - 2. Als ze honger hebben - 3. Metaal - 4. De Spotvogel - 5. De boterbloem.

Deze raadseltjes werden ons toegezonden door de volgende Mickey-vriendjes : SPAAS Monique uit Hasselt, STRUBBE José uit Gent, DE RIDDER Fr. uit Deurne-Zuid (Antw.), WILLEMSE Jan uit Antwerpen en HUYBRECHTS Marlyse uit Lier.

***

Vergeet het niet, beste jongens en meisjes, voor alle mopjes, raadseltjes of welke bijdragen voor de zigzagbladzijde ook, TIEN WEKEN geduld ! Ik hoop echter dat dit jullie niet zal ontmoedigen en dat jullie trouw zullen blijven inzenden.

De ganse Disney-bent wacht met ongeduld op jullie inzendingen !

MICKEY.

MICKEY MAGAZINE — Het jeugdblad voor jongens en meisjes.
Uitgaven Pont-Levis — Verantwoordelijk uitgever : Frans PRETE, beheerder-afgevaardigde, Hopstraat 47, Brussel.

MICKEY-HOLLAND
M. v. Gelderen en Zoon, N. Z. Voorburgwal 142, Amsterdam.
Postgiro : 137.867.
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5,- - 6 m. : fl. 9,75 - 1 jaar : fl. 19,-

ABONNEMENTSPRIJS :
Postcheck : Nr 7539.34

	3 m.	6 m.	1 jaar
België ... fr.	72,—	138,—	270,—
B. Kongo ...	75,—	145,—	283,—

Luchtp. : Idem + posttarief luchtp.

Alle briefwisseling is te richten aan : MICKEY MAGAZINE, Hopstraat 47, Brussel.

DIT NUMMER WERD MET VERGUNNING VAN WALT DISNEY DOOR DE BELGISCHE STUDIO'S VERWEZENLIJKT, ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN.
COPYR. WALT DISNEY PRODUCTIONS 1957.

WAAROM TOBBEN OF ZEUREN ?
ALBUM Nr 12
van
MICKEY MAGAZINE
BRENGT JE 520 BLZ. GOED HUMEUR !
IN ALLE BOEKHANDELS : 90 FRANK

Mickey GEZEL VAN ROBIN HOOD

KORTE INHOUD

Mickey's planten verwelk[...] Onze vriend schafte zich een vitaminehoudende meststof aan. Zijn planten worden nu reusachtig

VOLGENDE DONDERDAG: **HET SPREKENDE BOEK!**

IN BELGIE GEDRUKT bij de N.V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », Hopstraat 47, Brussel.